

BOGO LJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 10. Leto IV.
v LJUBLJANI, 25. maja 1905.

Izhaja
vsak drugi četrtek
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“.
Tiska „Katoliška tiskarna“.
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena
mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi, dopisi in darovi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranj.)
Naročnina in inserati pa: Upravištvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina X. zvezka:

	Stran
Kronanje kipa Brezmadežne v novi stolni cerkvi v Lincu	145
Tužna Rusija	147
Obhajajmo mesec Srca Jezusovega!	148
Najlepši trenutki	149
To leto še ne — ampak drugo	149
Dva nova slavošpeva v čast Mariji	150
Čudna rešitev	152
K svetemu Joštu!	153
Misijonske sličice z Japonskega	153
Razgled po katoliškem svetu	154
Cerkveni razgled po domovini	156
Odpustki meseca junija 1905	159
V molitev se priporočajo	160

Listnica uredništva: Gč. M. T. pri Sr. K.: Kar ste vi poslali, je lepo po vsebini in obliki, zato je tudi, kakor vidite, koj na vrsto prišlo. Takih spisov bi si želeli kaj več. Mnogi pa imajo sicer dobro voljo kaj napisati, toda manjka jim zmožnosti. Hvalevredna je njih dobra volja, toda, če njih reči ne pridejo na vrsto ali vsaj kmalu ne pridejo, ne smejo zameriti.

Vse tiskovine za **Marijine družbe** in za **Družbo treznosti** (sprejemnice in vpisovalne pole) se dobe v **Ničmanovi prodajalni „Katol. tiskovnega društva“**. — Sprejemnice za Marijine družbe (jako lepa slika Brezmadežne) se dobé po **znižani ceni 24 h** (prej 30 h).

Sezite po njih!

Podpisana uljudno naznanja preč. duhovščini, da je **otvorila**
na Mestnem trgu šte. 7 v Ljubljani
zalogo umetnih cvetlic
ter se priporoča v naročevanje cerkvenih šopkov, dekoracijskih
vencev in cvetlic, dalje vencev za gg. novomašnike, nagrobnih
vencev in trakov itd. po najnižjih cenah. 1719 B 14
Postrežba točna in poštena!
Najodličnejšim spoštovanjem **Antonija Mildner.**

ROGOVJUR

Kronanje kipa Brezmadežne v novi stolni cerkvi v Lincu.

Letos dne 1. maja se je izvršila v Lincu o priliki kronanja Brezmadežne v novi stolni cerkvi v Lincu tako lepa in veličastna cerkevna slavnost, da enake gotovo še ni bilo v širni Avstriji.

Dne 1. maja 1905 je minulo petdeset let odkar je l. 1855. tedanji linški škof, v sluhu svetosti umrli Frančišek Jožef Rudigier, izdal pastirski list, v katerem je svojim vernikom naznanil, da hoče v Lincu sezidati veliko stolnico, ki naj bi bila v spomin proglašanja verske resnice o brezmadežnem spočetju Device Marije posvečena Brezmadežni. Delo v slavo Brezmadežni je uspelo. Večji del nove gotske stolnice, gotovo ene najlepših v našem cesarstvu, je sezidan, manjka še prečne in podolžne ladije. Krasen in mogočen je zvonik, ki je visok 135 m. Ko bo stolnica dovršena, bo zavzemala 4400 kvadratnih metrov prestora.

Petdesetletnica se je pa sijajno proslavila s tem, da je bil letos kronan na izredno slovesen način kip Matere božje v tej stolnici. Že priprave za to slavnost so bile velike. Mesto je bilo lepo okrašeno. Posebno lepo so bile okrašene ceste v obližju stolnice, vse je bilo v zastavah in zelenju. Prestor okrog stolnice in pred stolnico je bil kar čaroben. Mnogo mlajev z venci in zastavami ga je krasilo. Vse je bilo izredno dobro urejeno. In slavnost samal! Udeležilo se je slavnosti 14 škofov in nad 40 prelatov in opatov. Njegovo Veličanstvo naš

cesar je poslal kot svojega zastopnika nadvojvoda Franc Salvatorja in solnograški nadškof kardinal Katschthaler je bil od sv. očeta papeža Pija X. pooblaščen, da v imenu papeževem izvrši kronanje kipa Brezmadežne z dragoceno krono, katero je daroval rajni papež Leon XIII. Kot uvod slavnosti so bile v nedeljo 30. aprila v stolnici pete litanije Matere božje. Ob šestih zvečer je bila v deželni gledišču slavnostna predstava. Pet dramatičnih slik v enoto združenih je proslavljalo čast in dostojanstvo Brezmadežne. Predstave so se udeležili kardinal Katschthaler, vsi že došli škofje, cesarski namestnik baron Handel, deželni glavar dr. Ebenhoch, generali, vsi nižji uradniki, in mnogo drugih odličnih oseb. Gledišče je bilo polno. Igra je bila krasna.

Ko je minula predstava v gledišču, so se oglasili vsi zvonovi ter s slavnostnim zvonjenjem naznanjali slavnostni praznik drugega dne. Mogočno je zvonjenje nove stolnice. Tudi razsvetljava je bila. Lepo je bila razsvetljena stolnica in stolp deželnega dvorca. Čaroben je bil zlasti zvonik stolnice, rasvetljevalo ga je ob vseh njegovih robovih tisoče električnih lučic. Vse ulice okrog stolnice so bile polne ljudij, ki so občudovali krasno razsvetljava in poslušali godbo (kyartet), ki je zgoraj v zvoniku visoko nad mestom igrala nabožne skladbe in k sklepu cesarsko pesem.

Na jutro 1. maja so se zbrali škofje, pre-

latje in duhovniki (bilo jih je gotovo pol tisoča) v škofovski palači, odkoder so šli v procesiji v stolnico. Od škofovske palače do stolnice je napravilo vojaštvo špalir. V procesiji so bili najprej redovni duhovniki in duhovniki linške škofije, za temi so šli prelatje, za njimi škofje v škofovski opravi z mitro in škofovsko palico. Za njimi so nesli gojenci škofijskega deškega semenišča „Petrinum“ dragoceno krono, dar Leona XIII. za Mater božjo. Zadnji je prišel kardinal Katschthaler jako častitljiva in ljubeznjiva osebnost, ki je blagoslavljal mnogobrojne množice. Ko je prišla procesija v cerkev, se je pripeljal zastopnik cesarjev nadvojvoda Franc Salvator v najlepši generalski uniformi. Pred stolnico so ga pričakovali državni in deželni dostojanstveniki, generali in drugi odličnjaki. Pri vходу v stolnico je nadvojvoda sprejel linški škof dr. Doppelbauer. Ko so vsi zasedli odkazane prostore, je kardinal blagoslovil krono. Na to je pridigoval prevzvišeni g. knezoškof lavantinski dr. Mihael Napotnik.* V prekrasni in ognjeviti pridigi, ki je bila uzor izredno lepega cerkvenega govora, je razvil odlični visoki govornik slavnosti najpriljavnejši predmet: Mariji se spodobi krona in sicer najlepša, ter navduševal do čednostnega krščanskega življenja. Po pridigi je bila pontifikalna sv. maša, ki jo je daroval kardinal. Peli so pa gojenci Petrinuma. Kako umetno, krasno in točno je bilo to petje, zvonki in nežni deški glasovi v veličastni stolnici, to je bilo nekaj posebnega. To petje me je ganilo in potrdilo me je v misli, da bi bilo prav, ko bi se tudi pri nas šolska mladina bolj učila in privadila na cerkveno petje na koru. To bi bilo tudi odličnega vzgojilnega pomena. In dalje, ali ni lepo in spodbudno, ako se iz nedolžnih otroških src glasi pri očitni službi božji petje v čast Najvišjega? Seveda trud bi bil velik, pa uspešen. To le mimogrede. Po sv. maši je bil papežev blagoslov. Veličasten je bil treno-

tek kronanja. Do kipa Brezmadežne v oltarju votivne kapele so bile napravljene široke in lepo okrašene stopnice. Po pontifikalni sveti maši je šel kardinal s škofi v kapelo, za njim nadvojvoda Franc Salvator. Med zapovedanimi cerkvenimi molitvami je položil kardinal dragoceno zlato krono, na kateri se blišče mnogi dragi kameni, Marijinemu kipu na glavo. Tik poleg kardinala je stal oziroma pokleknil nadvojvoda. Kdor je bil pričujoč pri tem slovesnem opravilu, gotovo ne bo mogel nikdar pozabiti tega trenutka. K sklepu je zapel kardinal zahvalno pesem Te Deum. Po dovršenem cerkvenem opravilu so se škofje s kardinalom vrnili v istem redu kakor prej v cerkev v škofovsko palačo.

Popoldne ob treh je vso slavnost završila prelepa procesija s kipom kronane Matere božje. Vroč popoldan je bil, a ljudstva iz mesta ter od blizu in daleč se je kar trlo. V stolnici so se najprej opravile slovesne večernice, in potem se je uredila procesija. To je bil lep pogled: toliko škofov, kardinal itd. Znamenite procesije se je udeležilo nad 4000 udov raznih bratovščin, zlasti Marijinih družb in katoliških društev, samih zastav je bilo nad 80, društev zastopanih pa nad 120. Kip Matere božje so nosili diakoni. Procesija je bila nad vse veličastna, njen utis se ne dá lahke popisati. Procesije so se udeležili tudi cesarski namestnik baron Handel, deželni glavar dr. Ebenhoh, zastopnik c. kr. ministerstva za bogočastje in nauk, prelat dr. Zschokke, deželni poslanci, plemenite gospe njim na čelu pobožna kneginja Starhemberg in baronica Handel. Tudi popoldan je bil do stolnice vojaški špalir.

To bi bilo kratko poročilo o slavnosti v Lincu. K sklepu naj še omenim, da je bilo vreme tako lepo, da lepšega ni bilo mogoče misliti, kar je tudi pripomoglo, da se je slavnost izvršila tako sijajno. Bil je res dan za prvi maj.

J. Dostal.

* Zares velika čast za nas Slovence! V popolnoma nemškem mestu med toliko nemškimi duhovniki in škofi ima prvo besedo škof Slovenec. (Ur.)

Tužna Rusija.

(Dalje.)

Ruski car Peter I. je tedaj, kakor smo poročali v eni zadnjih števil, zadal na Ruskem smrtni udarec vsaki cerkveni avtoriteti ali oblasti. Dolgo časa je kršil in kratil razkolnim ruskim patriarhom njihovo samostojno cerkveno oblast, slednjič je patriarhalno oblast popolnoma odpravil ter je sebe samega imenoval ruskega patriarha.

Tako je bil Peter I. neomejeni vladar in gospodar, pravi samodržec tako v državi, kakor v cerkvi. Bil je prvi neomejeni poglavar ruske cerkve. In od tistihmal je vsakokratni ruski car tudi neomejeni cerkveni poglavar. Kako ponižanje je bilo to za rusko razkolno cerkev! Ko je Katarina, ko je Ana zasedla ruski prestol, sta bili ženski poglavarici razkolne cerkve. Toda to ponižanje ruske razkolne državne cerkve je postajalo od dné do dné večje: Ko je Peter III., ki je bil poročen s protestantovske princezinje Sofijo anhaltsko, sedel na ruskem prestolu, je vladala rusko cerkev protestantovska dvojica.

Tudi naslednji vladarji in vladarice so hodili isto pot ter si prisvajali vso papeško oblast. Ponosno je dvigal glavo najstrožji, najkrutejši cesaropapizem: ruski car je bil ruski papež. Ni bilo torej čuda, da je car Pavel I. hotel sveto maše brati, da je Aleksander I. razdiral veljavne zakone, da je Nikolaj zjedinjene škofije tiral s kruto silo, z bičem v razkol.

Nočemo na široko popisovati, kako grozno so ruski carji grešili nad katoliško cerkvijo. Zgodovina ruske razkolne cerkve je zgodovina preganjanja katoliške cerkve na Ruskem. Omenimo le Rusinov, ki so morali prelivati kri, ko so se l. 1439. vrnili zopet v naročje katoliške Cerkve. Prav tako se je godilo nesrečnim Poljakom, ki so izgubili svojo samostojnost, svoje kraljestvo. En del poljskega kraljestva si je prisvojila Rusija. Kamorkoli je prišel na Poljsko car Peter, povsodi je zapustil za seboj krvave sledove. Ko je prišel v poljsko mesto Plock, je stopil neki večer v samostan bazilijanskih menihov. Šel je k velikemu oltarju, odprl je tabernakelj ter je stresel iz ciborija Najsvetejše.

Pri stranskem oltarju sv. Jozafata so ravno klečali trije menihi ter so peli litanije. Car je vprašal: „Kdo je ta svetnik?“ Eden izmed menihov odgovori: „To je sv. Jozafat, bil je nadškof v Plocku, pa so ga razkolniki umorili.“ Car ga je na ta odgovor krvavo ranil s svojo sabljo, nato je ukazal ga obesiti. Druzega meniha je sam umoril. Ravno tako je umoril tudi samostanskega predstojnika. Druge menihe je ukazal vreči v ječo, kjer so ostali celega pol leta. Vsled tega dogodka je zavladal nepopisen strah po celi Litaviji. Tako je delal Peter v Litaviji kot zaveznik poljskega kralja Avgusta II. Kaj je šele morala pretrpeti nesrečna dežela, ko je prišla v popolno rusko oblast! Katarina II. je precej po nesrečni delitvi poljskega kraljestva izdala strog ukaz, da morajo vsi katoličani Ruske Poljske v razkol. Ta ukaz so izvrševali z največjo krutostjo. Vsakega katoliškega župnika so vojaki tako dolgo bili, da se je udal, če ne, so ga umorili ali poslali v Sibirijo ali prognanstvo. V dobrih dveh letih so nad poldrug milijon katoličanov iztrgali iz naročja katoliške cerkve ter jih spravili v razkol. Toda če so tudi napenjali vse sile, zatreli katoliške cerkve popolnoma, vendar le niso mogli. Katoliška Cerkve ima pač nekaj, kar kljubuje vsaki sili, vsaki krutosti. To je nepremagljiva verska zvestoba. Kljub najgrozovitejšemu preganjanju je bilo še leta 1825. okoli 1,600.000 katoličanov v ruskih poljskih deželah.

Toda preganjanja še ni bilo konec, nadaljevalo se je še naprej, to preganjanje sega v najnovejše čase. Koliko katoličanov je bilo izgnanih v mrzlo azijsko Sibirijo, katerih edini greh je bil, da so bili zvesti sinovi matere sv. katoliške Cerkve! Sam Bog vé, koliko kosti sinov in hčera katoliške Cerkve trohni v Sibiriji, ki jej po pravici pravijo „pokopališče Rusije“!

Toda zadosti o tem. Žalostno je, da ima ruska razkolna državna cerkev vtisnjen pečat krvave preganjalke katoliške Cerkve. Mi sklenemo ter rečemo še enkrat, kar smo rekli v prvem članku: Vso gnilobo, vse nesrečo na

Ruskem je ponajveč rodila ruska razkolna cerkev, ki se je odtrgala od rimskega papeža, pravega, vidnega poglavarja Jezusove cerkve. Ta nesrečna razkolna cerkev, ki je prelivala kri katoličanov, sedaj ni nič drugega kakor orodje ruskih carjev, ruske vlade in policije. Kakor mrtva mumija, ki nima prav nobenega vpliva na notranje življenje nesrečnega ruskega naroda.

In kaj bo zanaprej? Rusija sedaj preliwa svojo srčno kri na bojišču v Aziji, kjer je doživela že toliko nesrečnih porazov. Ali ni morda to prst božji? Ali niso morda poganški

Japonci šiba božja, šiba, ki jo vihti Vladar narodov, da vzdrami Rusijo iz nesrečnega smrtne spanja? Zdi se, da ruski car hoče umeti vzrok svoje nesreče. Že je dal v najzadnjem času nekoliko prostosti katoličanom, tudi patriarha je obljubil dati razkolni cerkvi.

In kaj naj storimo mi? Molimo za nesrečni ruski bratski narod, da bi mu Vsemogočni dal boljših, srečnejših časov; zlasti pa molimo, da bi se povrnil nazaj v naročje svete katoliške Cerkve, da bo z nami „ena čreda in en pastir!“

Dr. J. Ferše.

Obhajajmo mesec Srca Jezusovega!

(Molitveni namen za mesec junij.)

Zdaj smo v maju — Marijinem mesecu. Vsepovsod doni slava Kraljici majnika, njeni oltarji so okrašeni kar najbolje morejo, in množice njenih častivcev se zbirajo pred njimi, poslušajo primerne in spodbudne govore, molijo in prepevajo v čast Mariji. In kar narava v tem času lepega nudi, prinašajo njej v dar.

Spet kliče nas venčani maj
k Mariji že vabi nas v raj.
Cvetice, dobrave
si venčaje glave,
raduje se polje in gaj.

Res, najlepši mesec celega leta je maj (kolikor ga dež ne pokvari). Pa ne samó zato, ker je v tem mesecu narava v svojem cvetu, ampak zlasti zato nam je majnik takó ljub, takó zaželen, in se takó težko ločimo od nje ga, ker nam je šmarnična pobožnost tega meseca tako ljuba in ljubka.

Pred dobrim petdesetimi leti še niso po-

znali šmarnic. Naenkrat pa so se udomačile in zdaj je skoro ni več župne cerkve, kjer bi ne imeli ta mesec okrašenega Marijinega oltarja, kjer opravljajo kako pobožnost, če že ne vsak dan, pa vsaj večkrat. Tudi po hišah imajo dobri ljudje olepšane Marijine podobe, kar je vse hvale vredno.

Za majem nastopi junij. In kakor je oni posvečen Mariji, takó pa ta Jezusovemu presvetemu Srcu. In kakor so se v preteklih petdesetih letih vpeljevale šmarnice, takó zdaj polagoma stopa na dan pobožnost Jezusovega Srca meseca rožnika. Primerno in lepo bi bilo, če bi se te pobožnosti vedno bolj oprijeli. Deloma so se je že.

V Ljubljani v cerkvi Jezusovega srca imajo vsak dan meseca sveto opravilo, kakor drugod v majniku: pridiga ali berilo in litanije z blagoslovom; pri uršulinkah imajo osmine, po vseh farah vsaj tridnevnic.

Ne bilo bi pa nemogoče, Jezusu pa vendar zelo ljubo, ta mesec vsaj podobo njegovega Srcá nekoliko okrasiti — bodisi po cerkvah bodi tudi doma po hišah vernih kristjanov. Če bi se pa temu dodala še kaka kratka pobožnost, litanije ali kaj drugega, toliko lepše in boljše. Upamo, da bo to tudi vedno bolj v navado prišlo. Da je to želja sv. Cerkve, se

vidi iz tega, ker je ravno ta zadeva prihodnji mesec v molitev priporočena in je ta molitveni namen od samega sv. očeta odobren.

Presveto Srce, slavo
naj poje ti srce!
Le k Jezusu v višavo
vsa srca naj žare!

Najlepši trenutki.

Najlepši trenutki! — O to so pač oni, ko mašnik presveti ciborij odpre, ko z manoj se angelov tisoč prikloni, ko hostijo sveto oko mi zazre.

Najlepši trenutki gotovo so oni, ko tamkaj pri angelski mizi klečim, ko bližje in bližje moj Jezus prihaja, najlepši trenutek — ko njega dobim.

Najlepši trenutki, o to so pač oni, ko Jezus prebiva mi sredi srca, ko gledam in molim in ljubim le njega, ki mi je najljubši, kar zemlja ima.

Pred manoj, krog mene kleče serafini, saj živ tabernakelj je moje telo; srce je ciborij, kjer Jezus počiva, kjer angeli hvalnico njemu pojo.

Še več kot ciborij, kot zlat tabernakelj! Glej, mala nebesa so sredi srca! Kjer Jezusa prebiva, le tam so nebesa, le tam je veselje, je sreča doma.

Na Srcu presvetem vse drugo pozabim, kaj briga me zemlja, če njega imam? O, tistih trenutkov, ko Jezusa gledam, za zemlje bogastva jih nikdar ne dam.

S. Elizabeta.

To leto še ne — ampak drugo!

Bil je velikonočni čas. Duhovnik, ki je deloval pri jetnikih v Parizu, skliče vse kazence in jih v prisrčnem govoru opominja, da bo treba opraviti velikonočno sv. izpoved. Med drugim tudi omeni, naj se vsi tisti zglasijo, ki hočejo prejeti velikonočno sv. obhajilo. Vsi zapíšejo svoja imena na listek, le sedemnajstletni Franc ne. Ko to duhovnik opazi, postane silno potr. Drugi dan ga takoj obišče in mu pravi poln ljubezni: „Dragi prijatelj, gotovo si se pozabil zgласiti za velikonočno sv. izpoved.“ — „Ne gospod“, mu odgovori mrzlo kaznenec, „mislim sem že na to, a nisem še odločen... nisem še prav pripravljen“ — „Moj ljubi sin, ne delaj si skrbi, pomagal ti bom pri pripravi. Saj ni nobena stvar na svetu tako priprosta kot to...“ — „Ne, ne, zdaj ne; pozneje bomo videli; to leto še ne, ampak drugo...“

„Kako praviš, drugo leto? Pomisli vendar,

da ti bo drugo leto prav tako težavno kakor letos. Zakaj odlašati? Saj tudi ne veš, če...“ — „O ja, o ja! drugo leto pa — samo letos še ne.“

Ves trud duhovnikov je zastonj. Ves žalosten ga zapusti.

Ko drugo jutro po svoji navadi obišče bolne kazence v bolnišnici, se silno prestraši, ko zapazi na postelji sedemnajstletnega Franca, s katerim je prejšni dan govoril o velikonočni sv. izpovedi. Mladenič je bil blede kot zid. „Kaj se ti je pripetilo?“ vpraša prestrašen duhovnik: „Saj si bil včeraj še tako čil in zdrav, danes pa te vidim tu v bolnišnici?“ — Nič odgovora... Gospod stopi bliže. „O, temu ni dobro!“ pravi in brž pokliče usmiljenko in zdravnika. Oba prihitita k bolniku. „Glejta, ta mladenič se ne zavé; kaj mu pač je?“ pravi duhovnik. — „Ne menda sile“, pristavi usmiljenka, „prinesli so

ga komaj pred eno uro v bolnišnico.“ Zdravnik stopi k postelji. „Moj Bog“, zakliče, ne diha več, mrtev je! . . .“ Duhovnik ne more izpregovoriti besede. Poln strahu in neizmerne žalosti gleda na te mrtvaške ustnice, na ta napol odprta usta in zdi se mu, da ga še sliši govoriti:

„To leto še ne — ampak drugo.“ . . .

Nastopila je zanj večnost, in tam ne bo drugega leta. Ta duša je že stopila pred večnega Sednika.

Dragi čitatelj, ne odlašaj nič dobrega, ker ne veš ne dneva ne ure smrti! Mirjam.

Dva nova slavospeva v čast Mariji.

Kakor se narava takorekoč skuša, kaj bi mogla lepšega roditi v čast materi Stvarnikovi, tako se skušajo tako umetnosti, katera bi mogla bolj poslati Gospo nebes in zemlje. Slikarstvo, kiparstvo, stavbarstvo, glasba in pesništvo so v službi nebeške Gospé. Ravno kar sta zagledala beli dan dva nova slavospeva v našem slovenskem jeziku v čast Mariji.

I.

Šmarnice (Glasi moje mladosti). V proslavo Marije, brez madeža spočete Device in preveseli spomin 50letnice razglašanja te verske resnice — zložil Radoslav Silvester v Vipavi.

S tem naslovom je bila tiskana pri R. Šebra nasledniku v Postojni knjižica, ki obsega 66 pesmi v čast Materi božji; zadnjih 15 tvori sonetni venec. Knjižica stane broširana 60 vin., lepo vezana 1 K 30 vin. Dobiva se v Katoliški bukvarni v Ljubljani. Priporočamo jo vsem častivcem Marijinim.

Mesto, da bi pesmi ocenjevali, podajemo tukaj eno za zgled:

Mati prečista in brez madeža.

Slavo dati
Čista Matil!
Tebi srčno hrepenim,
Se za milosti skazati
Ti hvaležnega želim

Mati mila!
Dodelila
Si mi jih že brez števila;
Torej pevam
Razodevam
Srčno vdana Ti čutila.

Nikdar nista
Tako čista
Solnce, luna, kakor Ti,
Vse stvarjenje, Mati Krista!
V Tvojem krasu otemni;
Ti blagrena
Si rojena
Preden zemlja je storjena;
Čista bila,
Ko svetila
Ni še zvezdica nobena

„Slava, slava!“
Vsa narava
Ti Marija naj glasí,
Sladka Mati, bodi zdrava!
Naj v nebeški raj doni.
Tam že vneta
Neprešteta
Duhov truma Tebe, sveta
Preslavljuje,
Povišuje,
Ker vsa čista, si spočeta!

V božji lásti,
In oblasti
Bila si od vekomaj;
Glavo strla si pošasti,
Nam odprla sveti raj;

Tvoja hvala
Se spevala
Bo na veke, Mati zala!
V dolu ječnem,
Nam nesrečnem
Jezusa si darovala.

Preslavljujem
Povišujem
Te zató, — Dobrotljiva!
Reveno srce Ti darujem,
Prosi záme Jezusa;
Da bi vnelo
Se veselo
Ter za vaju le gorelo;
In po smrti
V rajskem vrti
Večno slavo Vama pelo!

II.

Kartuzijanskega brata Filipa Marijino življenje — po staronemškem izvirniku priredil Matija Zemljíč.

To je pa celih 412 strani obsegajoča knjiga, ki v vezani besedi (v verzih) opisuje in opeva — Marijino življenje. To sicer ni izvirno delo, ampak je prevod enakega dela v nemškem jeziku, ki ga je bil priredil že pred sedem stoletji kartuzijanski brat Filip v zajednem samostanu pri Konjicah na Štajarskem, koder se še sedaj vidijo njegove razvaline in jih nam tudi ravno ta knjižica v podobi pokazuje.

Ta prevod si je izvršil na želje prevzvišenega gospoda knezoškofa lavantinskega, Mihaela, kateremu je knjiga tudi posvečena. Knjiga obsega celih 11.272 vrstic, ki so razdeljene v 20 spevov in ti zopet v več odstavkov, kar dobro služi boljšemu pregledu.

Tako obširnega slavospева Marijinega v slovenskemu jeziku doslej še nismo imeli. To delo je vse pohvale in priporočila vredno. Misel, da se to delo posloveni, je bila prav umestna, pa se je tudi srečno izvršila. Prevod je prav dober. Da je res takó, o tem naj priča zopet nekaj verzov, ki jih podajamo za poskušnjo. — Cena knjigi je 2-20 K s poštnino vred. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Priporoča se v nakup zlasti izobraženim vernim Slovencem, pa tudi drugim brez razločka. Za spremembo bi se lahko brali posamezni odlomki pri shodih Marijinih družb.

Prolog.

Zadoni struna, pevaj milo
brezmadežni Devici spev,
udanih čustev ji obilo
oznanjaj nežni tvoj odmev!
Kakó bi struna ne donela
in pesmi bi ne pevala,
kakó bi ne odmevala
v človeških srcih prevesela,
saj pač prepevaš čast Devici,
brezmadežni nebes Kraljici!

— — — — —
Ta pesem, kakor v starih časih,
v rojakov srca naj prodira,
todà v domačih blagih glasih
naj k njim si danes pot odpira,
da bode tako Mati sveta,
brez vsega madeža spočeta
častila se še bolj odslej
sred solnčnih slovenskih mej.

Zato le pevaj struna milo
brezmadežni Devici spev,
udanih čustev ji obilo
oznanjaj nežni tvoj odmev!

Prvi spev.

Marijino rojstvo.

Že sveto pismo nam pové,
da mesto znano vsem po celi
je galilejski tam deželi,
ki Nazaret mu je ime.
In tu je mož bogat živel,
ki v vseh čednostih je slovel.
Ta mož se Joakim je zval
In z Bogom rad je občeval.
Iz Dávidóvega rodú je,
kot sin kraljevski daleč sluje.
Njegovo djanje in nehanje
je božje volje spolnjevanje.
Ubogim dal je premoženje,
imel je z vsemi usmiljenje.
Kjer videl v bedi je trpine,
Tem lajšal njih je bolečine.
Iz lastnega rodú je žena
mu Ana bila zaročena,
ker v stari judovski postavi
določa se takó in pravi.
Že v prvem cvetu je mladosti
Bogu živela in čednosti;
ponižna, skromna v vseh rečeh
je bila v časti pri ljudeh.
Kot moža, bilo je takisto
nje duša in telo še čisto,
ker dobra, neomadežana
je bila Bogu zvesto vdana.

Ta sveta žena, sveta Ana
je bila možu zvesto vdana,
in v vsaki bedi, v vsaki sili
ste njuni srci složni bili.
Bogastva časnega nebroj
pa razdelila sta takoj
prav modro si na dele tri,
za duše blagor, Bogu v čast:
en del je bil ubogih last,
ker z njim sta lajšala skrbi
in vsakemu pomoč delila,
ki ga bolezen je težila;
a drugi del sta darovala
za tempel božji, sveti hram,
da njega bi krasota tam

se neprestano vzdrževala.
In kar od tegà je ostalo,
za dom se je potrebovalo.

Da dete ni se še rodilo,
je močno pač ju žalostilo,
in mnogokrat sta žalovala,
raz lic je mnoga solza pala.
Prosila vedno sta zató,
da bi ju vslušalo nebó,
spolnilo njima vroče želje,
da dete se rodi v veselje,
da se ohrani njima rod,
in počasti nebes Gospod.

Maria SS. Ausiliatrice.

Pomoč kristjanov.

Čudna rešitev.

Dne 22. aprila tega leta je neki mladenič na Štajerskem po naključju ustrelil z revolverjem nekega drugega mladeniča ravno v prsi; ali čudno, krogla je prodrla telovnik in srajco, a njemu se ni nič žalega zgodilo!

To čudno varstvo pripisuje Mariji, zato je iz hvaležnosti do nje stopil v mladeniško Ma-

rijino družbo. Mogoče, predragi mladeniči, tudi vas hoče Marija tako na čudežni način varovati v nevarnostih; zato pa le stopite v naše družbe, ki so ponos in veselje vsake fare. Fantje, krepko naprej!

Mladenič z Murskega polja.

K svetemu Joštu!

Binkoštni torek — če ne bo lilo — imajo mladen. M. družbe kranjske dekanije shod pri sv. Joštu poleg Kranja. Družbe naj prihajajo na goro okoli 8 ure. Ob 9. bo pridiga in velika sv. maša; potem še ena tiha sv. maša na sv. stopnjicah. — Po skupnem kosilu bo shod pod milim nebom. Najprvo bo govoril eden gospodov, potem bosta govorila dva mladeniča, dva pa deklamirala pesmi. Tudi za lepo petje bo preskrbljeno.

K tej slavnosti so povabljeni pa tudi vsi drugi mladeniči iz dekanije, četudi niso v družbi, zlasti že iz onih župnij, koder ni-

majo družbe ne kakega društva. Če bo udeležba večja, lepše in koristnejše bo.

Najlepše bi bilo, ko bi se vsi zbrali v šmartinski župni cerkvi in odtam korakali v procesiji z razvitimi zastavami do pod gore. Če se bo tako sklenilo, naznanilo se bo že pravečasno posamnim župnijam.

Dekleta, molite, če je njegova volja, da bi nam naklonil Bog ugodno vreme:

Fantje pa:

Na goro, na goro,
na strme vrhe!
Tja kliče in miče
In vabi srce.

Misijonske sličice z Japonskega.

Vseh oči zre danes v Vzhodno Azijo. Občudujejo hrabrost narodiča japonskega. Kdo ne želi poznati tudi stanja sv. katoliške cerkve na Japonskem?

Cerkvena uprava. Vsa Japonska je razdeljena po pismu Leona XIII. z dne 15. junija 1891 v nadškofijo Tokio in tri škofije Nagasaki, Osaka in Hakodate. Katoličanov šteje 58.086, katerih odpade skoro polovica na južni del — škofijo Nagasaki. — Vsaka škofija obsega več takezvanih verskih občin. Samo v glavnem mestu Tokio jih je pet. Ljudstvo vodi 145 duhovnikov med njimi 31 domačinov. Duhovnikom pomagajo veroučitelji ali katehisti in različne ženske družbe, ki store veliko dobrega v šoli in bolnišnicah. Duhovniki obiščejo verske občine redno na 14 dni. Drugače jih vodijo katehisti, ki poučujejo ljudstvo vsako nedeljo. Cesarstvo ima tudi okrog 30 cerkva in kapelic. Posebno znana je lepa stolnica v Nagasaki, posvečena 26 mučencem, ki so na

bližnji sveti gori umrli za Jezusa. Ta cerkev je tudi velika božja pot na Japonskem.

Duhovno življenje. Malo učencev Križanega šteje Japonska, ti se pa z večine silno dobri kristjani. „V naših cerkvah, tako pišejo misijonarji, se veliko moli in goreče prejemajo sv. zakramenti.“ Neki angleški potnik piše: „Opazoval sem jih pri službi božji in sem mislil, da vidim same svetnike.“ Po večjih krajih že obhajajo duhovne vaje in misijone. Takrat pride ljudstvo po 4 do 5 ur daleč. — Veliko katoličanov je šlo tudi v vojsko. — Prišli so pred odhodom v misijonsko hišo prosit škapulirjev, svetinjic in rožnih vencev. Prejeli so tudi sv. zakramente, prosili, naj se jih spominjajo pri sv. maši. Z njimi je odšlo tudi 6 duhovnikov. Splošno se mora priznati, da krščanska misel napreduje. Celotno učenje svet sodi, ako je sploh kaka vera prava, je to le rimsko-katoliška.

Berilo. V dobrem berilu govori Bog

človeku. Japonci bero veliko. Ne manjka jim dobrih listov in knjig. Nekateri duhovniki se pečajo izključno le s pisanjem dobrega berila. Na tisoče knjig je že med ljudstvom. Življenje Jezusovo je spisal neki vseučiliški profesor — izpreobrnjenec. Med listi sta razširjena posebno dva, ki skrbita za temeljit poduk v verskih resnicah. Oba imata na tisoče naročnikov.

Vzgoja mladine. Sv. cerkev ljubi po zgledu Jezusovem mladino. Šolske sestre vodijo na Japonskem 31. ljudskih šol. Poleg tega oskrbujejo 11 višjih dekliških šol. V rokah misijonarjev so tudi štiri srednje šole, kamor zahaja 1200 učencev tudi iz odličnih stanov. Državne šole so na Japonskem vzorne. Vendar pa imajo tudi poganski starši veliko zaupanje do šol naših misijonarjev, kjer se mladina bolje nauči evropskih jezikov.

Dela usmiljenja. Duh Jezusov se kaže posebno v delih usmiljenja. Sv. Cerkev se povsod zavzema za trpine razne vrste. Japonska šteje danes 20 sirotišnic. V zadnjem času sta se ustanovili dve zavetišči za uboge dijakke. — Sestre oskrbujejo tudi štiri bolnišnice, med njimi dve za gobove. Poleg tega dele brezplačno zdravila v 12 lekarnah za uboge. — Posebno bolnišnice za gobove so potrebne pomoči. Kdor trpi, naj blagovoli po svojih močeh nekoliko sodelovati. Vsled pomanjkanja so mislili eno bolnišnico že opustiti. — Ta kratek pregled uči: Na Japonskem živi krščanstvo. Le molimo, da bi se širilo vedno bolj in da bi ta dežela svetih mučencev prišla kmalu — v naročje neveste Kristusove!

Slovinci v Jeruzalemu. Pretekle veliko nočne praznike je obhajalo 37 slovenskih romarjev v Jeruzalemu in njegovi okolici. Največ jih je bilo pod spretnim vodstvom prečastitega gospoda patra Benigna Snoj iz Aleksandrije. Molitve so seveda opravljali romarji v milem slovenskem jeziku. V avstrijskem gostišču sta za dobro postrežbo poskrbela dr. Fellingner in dr. Ehrlich. Ti dnevi bodo ostali vsem v najprijetnejšem spominu.

Novi general usmiljenih bratov. Pretečeni teden so izvolili v Rimu vnovič sedanjega generala usmiljenih bratov patra Kasijana Gasser. Redovni general p. Gasser je rodом Tirolec. Volitve se je udeležil tudi č. g. prior iz Kandije pri Novem mestu.

Iz Rima. Hrvaški in slovenski škofje so prišli 21. t. m. v Rim, da se udeleže posvetovanja glede glagolske službe božje. Tega shoda se udeležujejo: nadškofje iz Gorice, Zadra in

Zagreba, škofje iz Ljubljane, Poreča, Trsta, z otoka Krk, iz Kataro, Lesine, Dubrovnika, Šibenika, Senja in generalni vikar umrlega škofa Strossmayerja. — V Rimu se delajo velike priprave za shod sv. Rešnjega Telesa, ki se bo vršil v juniju. Nameravana procesija po vatiškanskem vrtu se ne bo vršila vsled preozkih potov in ker manjka rediteljev, ki so pri toliki množici ljudstva, ki bo navzoča neobhodno potrebni. Procesija se bo vršila v cerkvi svetega Petra, Najsvetejše bo nosil sv. oče Pij X sam.

Kardinal Kopp je izročil nemškemu cesarju red sv. božjega groba. Ta red je podelil cesarju pokojni jeruzalemski očak Piavi. Cesar se je zelo laskavo zahvalil za to odliko.

Na Dunaju se se vršile v novem 21 okraju, ki so ga združili s prvostolnico volitve v občinski odbor. V I., II. in III. razredu so zmagali krščanski socialisti. V IV. razredu je zmagal en socialni demokrat. Takega cestnega boja,

kakoršnega so uprizorili socialni demokratje pri tej volitvi, Dunaj še nikdar videl ni. Z noži, kamenjem in drugim orodjem so na cesti pobijali ljudi, ki so šli na volišče za krščansko stranko. — Sicer so se pa socialni demokratje pokazali zadnji čas v pravi luči. Njihov časopis pripravlja zlasti ženstvo za odpad od vere in svetuje možem, naj prepovedó ženam obisk cerkve in prejemanje sv. zakramentov. Degajajo se z ozirom na to nečuvena nasilstva po posamnih družinah. Več takih nahujskanih mož je v pričo domače družine razbilo sv. križ in zmetalo v ogenj podobe svetnikov: Zgodilo se je tudi, da je mož tako dolgo pretepaval ženo in otroke, da so morali popustiti vsako molitev v domači hiši; mesto v gostilnah začeli so mnogi socialni demokratje popivati ob nedeljah doma, da zabranijo družini pot k službi božji. — Kadar bodo dobili pri nas ti ljudje več moči, bodo postopali na enak način, zato kličemo: proč od socialne demokracije, ki je popolnoma brezverska in propala!

Ricmanje - župnija. Na velikonočno nedeljo je bila v Ricmanjih proglašena nova župnija, po kateri so Ricmanjci toliko hrepeneli in želeli. Župnim upraviteljem je imenovan začasno č. g. Josip Stržinar, župnik v Katinari, ki je četrte ure oddaljena od Ricmanj. Da bi vendar nesrečni Ricmanjci spoznali svojo zmoto in se spravili s cerkvijo, ki jim hoče najboljšo!

Ločitev cerkev od države na Francoskem. Kanonik Jaspar poroča v nekem francoskem listu o nekem razgovoru, ki ga je imel s sv. očetom Pijem X. glede ločitve Cerkve od države. Sv. oče je rekel: Govoril bom ob primernem času, kakor hitro bomo prisiljeni, da se poslužimo lastnega orežja. Predčasno ni treba izdati svojih načrtov, ker bi jih lahko

zlorabili nasprotniki. Ob pravi uri bom nastopil brez odlašanja. Te besede sv. očeta so napravile med francosko duhovščino mnogo veselja in tolažbe.

Velikanoč na ruskem bojišču. Japonci so se zavezali, da na prvi dan ruskih velikonočnih praznikov ne bodo streljali in ničesar ne storili proti Rusom. V Gunčulinu sta bili obe ruski cerkvi celo noč polni vojakov, ki so molili. Kdor ni mogel v cerkev, je stal zunaj na ulici. Svečenik je v pridigi spomnil vojake onih tovarišev, ki morajo ta lepi praznik preživeti v oklopih in je tolažil vojake z vstajenjem Odrešenikovim.

Vpliv slabega časopisja na bravca. Kako slabo časopisje vpliva na tistega, ki ga prebira, nam dokazuje ta žalostni dogodek, ki se je nedavno zgodil na Dunaju. Bogato židinjko Ivano Natzler je umorila njena dekla na grozovit način. Dekla je ubežala; ko je komisija preiskovala njeno imetje, našli so v skrinji vse polno dunajskih židovskih listov, v katerih so bili prav živo popisani razni umori, ki so se izvršili v zadnjem času. Prebiranje takih listov je dovedlo to deklo, da je izvršila umor na svoji gospodinji, kakor je pri zaslišanju priznala. Enako pogubno vpliva brezvestno časopisje na bravca, zato proč z umazanimi, liberalnimi listi!

Jubilej sv. Bonifacija bodo kaj slovesno obhajali v Fuldi na Nemškem. Došlo bo sem mnogo romarskih vlakov. Navzoči bodo trije kardinali, breslavski kolinski in solnograški, papežev poslanik iz Monakovega, nekaj škofov iz Angleške, Holandije, Belgije, škofa iz Danskega in Norveškega ter mnogo opatov iz raznih krajev. Za to slavnost se delajo po mestu velike priprave.

Odlikovanje. Upokojeni profesor veronauka tržaške c. kr. nemške realke, prečastiti gospod Jakob Gomilšak, je bil imenovan častnim konzistorijalnim svetnikom tržaško-koperske škofije.

Upokojen je po 50letnem službovanju na lastno prošnjo kurat v deželni bolnišnici velečastiti gospod misijonar Karol Heidrich. Blagemu gospodu, kojemu se je zdravje skoro že povrnilo želimo še mnogo let!

Ljubljčan novomašnik v Ameriki. Častiti gospod A. L. Blaznik, sin trgovca in hišnega posestnika g. L. Blaznika na Starem trgu v Ljubljani, bode posvečen v subdiakona ta mesec v domači kapeli nevporškega semenišča, za diakona pa 17. junija v nevporški stolnici.

Duhovniške zadeve s Štajarskega. Za soprevizorja v Stoprcah je nastavljen častiti gospod Jakob Marinič v Majšpergu. Razpisana je župnija Stoperce. Od sv. Trojice v Slovenskih goricah je prestavljen v Novo mesto č. g. Albert Pirc, frančiškan, za učitelja na ondotno mestno šolo, na kateri poučujejo frančiškani.

Smrtna kosa. Umrl je v Litiji 11. maja č. gosp. Matija Absec, upokojeni župni upravitelj v Hotiču. Pokojnik je bil rojen 20. februarja 1839 v Semiču in 31. julija 1866 v mašnika posvečen. Služboval je kot kapelan na Trebelnem, na Vačah, na Brdu, v Poljanah, v Svibnem, v Polšniku, v Šmartnem pri Litiji, kot upravitelj na Sveti gori in nad 22 let v Hotiču. Vsled bolezni je prosil za pokojnino. Preselil se je v Litijo, a smrt ga je rešila nadaljnega trpljenja. Bil je častni občan litijski. Ko je bil že mrtev je došlo od c. kr. ministrstva za bogočastje in uk priзнание, da je upravljal nad 20 let meteorološko postajo v Hotiču.

V Celju pa je umrl ondotni superior lazarištev č. g. Janez Macur. Naj počivata v miru!

Sv. maše pri Sv. Joštu pri Kranju. Na sloveči božji poti pri sv. Joštu bodo sv. maše sledeče Gospodove dni: v nedeljo 28. maja bote 2 sv. maši, ena ob 6. uri in druga ob 9. uri; 4. junija ob pol šesti uri, binkoštno nedeljo in ponedeljek ob 6. zjutraj

Na Sv. Višarjih se otvori božja pot kakor vsako leto na praznik Kristušovega vnebohoda; tedaj pride prva procesija iz zelene Štajarske; 7. junija pridejo Korošci iz Podjunske doline. tretja ljubljanska pride 8. junija iz ljubljanske okolice; četrta tudi 8. junija popoldne iz Slovenjega Gradca; na bikoštni ponedeljek pridejo Nemci iz Gornje Štajarske in še mnogo drugih. Prihajajte Slovenci v obilnem številu na to slovečo božjo pot!

Čuden slučaj. Dne 18. t. m. je birmoval tržaški premilostni škof dr. Nagl v Povirju, okraj Sežana. Prinesli so k birmovanju tudi 15letno bolno deklico. Škof videč, da je deklica bolna, jo je v cerkvi posebej birmoval; botra jo je držala v naročju. Ko ji je presvetli škof podelil zakrament sv. birme, je deklica pogledala škofa in tiho rekla: Mama moja! Botra jo je odnesla v zakristijo, in tam je deklica izdihnila svojo dušo.

Nova dekliška Marijina družba se je ustanovila v Ljubljani. Sedež ima v Križanski cerkvi. V nedeljo 21. t. m. je bil slovesen sprejem. Milostni gospod generalni vikar in prelat J. Flis je po lepem, navdušenem govoru sprejel v novo družbo 72 deklet. — Shode imajo družbenice vsako prvo nedeljo v mesecu ob 3. popoldne v Križanski cerkvi.

Tretja Marijina družba pri uršulinkah v Ljubljani. V nedeljo, 21. t. m. je uršulinska tretja Marijina družba imela lepo slovesnost.

Že dalj časa je 28 novink nestrpno pričakovalo, da bi bile sprejete za Marijine hčere. V nedeljo se jim je izpolnila njih želja. Vsprejemne slovesnosti je izvršil preč. gospod kanonik dr. Andrej Karlin. V pomenljivem slavnostnem nagovoru je poudarjal, kako si Marijine hčere s posnemanjem Marijinih čednosti gradé v svojem srcu svetišče nebeški Kraljici in kako je nedolžnost najlepša dika v tem Marijinem svetišču. Po nagovoru je vsprejel preč. g. kanonik novinke za Marijine hčere. Že itak pomenljivi vsprejemni obredi so bili toliko lepši, ker jih je spremljalo prekrasno petje uršulinskega pevskega zbora. — Tretja uršulinska Marijina družba ima svoje mesečne shode za prvi oddelek vsako prvo nedeljo v mesecu ob 3. uri popoldne, za drugi oddelek pa vsako drugo nedeljo ob 1/2, 5. uri.

Naznanilo nočnim častivcem presvete Rešnjega Telesa v Ljubljani. Po noči med 1. in 2. junijem bodo možje in mladeniči molili presveti Zakrament v cerkvi sv. Nikolaja. Molila se bode 27. ura: Za sv. Binkoštni praznik. Možje in mladeniči se zopet uljudno vabite, da se nočnega češčenja prav v obilnem številu udeležite.

* * *

Iz Ljubljane. Izlet moške Marijine družbe v Zapoge. Minulo nedeljo, 21. maja so nam sicer majhne a prijazne Zapoge pripravile posebno lep dan. Užitek, ki nam ga je pripravila narava v lepem majniku, nam je sicer pokvaril popoldanski dež, a ni nam mogel preprečiti prelepe cerkvene slovesnosti, in moška Mar. družba križevniška v Ljubljani more ta dan z vso pravico uvrstiti v svoji kroniki med najprijetnejše dogodke: Pohitela je namreč v faro, ki jo oskrbuje nje ustanovitelj in prvi vodja. Dobri Zapožani so nas prav lepo sprejeli. Pri slavaloku sta nas Ljubljancane pričakovali zapoški mladi Mar. družbi za fante in dekleta, prav prisrčen pozdrav pa je izgovorila prednica dekleške družbe ter koncem govora podala našemu g. voditelju šopek šmarnic. Skupno smo potem med ubranim zvonjenjem odkorakali v cerkev, moleč sv. rožni venec, kjer smo počastili Najsvetejše, Kraljico majnika, in pa farnega patrona sv. Nikolaja. Po kratkem odmoru se je pričela slovesna služba božja. Dnevu pri-

meren za nas udeležence in farane primeren govor je imel domači g. župnik, slovesno sv. mašo je pa ob asistenci smledniškega ter domačega gospoda župnika daroval preč. naš vodja o. Bernard Pollak — Ker nam je nameravan skupen obed v gozdíču nad vasjo preprečil dež, smo se zbrali v prostorih ondote gostilne. Po obedu smo se zbrali zopet v prijazni cerkvi počastili v četrtinki ure glasno moleč Najsvetejše in nato opravili šmarnično pobožnost. V cerkvi in pri obedu je lepo prepeval številen „Zvezin“ pevski zbor pod vodstvom gospoda Černiča, za kar mu bodi izražena lepa zahvala! — Zapožani pa naj bodo prepričani, da bomo ohranili nje in njih prijazno vasico v prijetnem spominu, in da bomo pri prvi dani priliki zopet prav radi prihiteli v njih sredo.

Zadovoljen udeleženec.

Iz Radovice. Dne 23. aprila je bil za Marijino družbo vesel dan. Imeli smo namreč blagoslov zastave mladeniške Marijine družbe, za katero so darovale blage roke raznoterih dobrotnikov v večjih in manjših doneskih. Bodi jim tem potom izrečena v imenu Marijinem tisočera zahvala. Blagoslovili so jo naš preč. gosp. župnik, kateri so nam pred blagoslovom v kratkem, toda zelo v pomenljivem govoru razložili njen pomen. Zastavo so izdelale čast. šolske sestre v Trstu. Na eni strani predstavlja podobo Brezmadežne, na drugi pa sv. Janeza Evangelista, ki je naš družbeni patron. Barve je bele in višnjeve, delo je krasno. Zastava stane 430 K. Zatorej priporočamo vsem Marijinim družbam čč. šolske sestre v naročevanje zastav.

Vam pa, dragi mladeniči Marijinih družb, kličem: Zbirajmo se pod zastavo brezmadežne Device Marije, in bodimo zvesti obljubi, katero smo storili v dan sprejema! In krepko se bojujmo ž njo zoper svet in skušnjave hudobnega duha! Marija je naša vodnica! In pod njeno zastavo bomo zmagali! Ako bomo zvesti naši Materi Mariji, bo ona zvesta tudi nam, in enkrat nas bo vse skup pod zastavo zmage pripeljala gori, v deželi miru.

Dolenjvas pri Ribnici. Komaj dve leti bo zdaj preteklo, kar smo obhajali sveti misijon. In vneti naš g. župnik Šalehar so uvideli, da bi bilo dobro, ljudstvo še bolj v dobrem utrditi s tem, da bi zopet obhajali sv. misijon. In preskrbeli so nam to veliko milost zadnjikrat pred svojim od-

hodom za slovo. Zdaj še bolje vsi spoznamo, s kako očetovsko ljubeznijo so nas ljubili. Začetek sv. misijona je bil 24. sušca, sklep 2. aprila. Z veliko gorečnostjo smo se udeleževali sv. misijona. Vodili so ga čč. gg. lazaristi iz Ljubljane, za kar jim bodi srčna hvala! In na sklep so se potrudili preč. g. dekan Dolinar iz Ribnice, za kar smo jim tudi jako hvaležni.

Z žalostnim srcem se spominjamo britkih ur ločitve, ko so nas zapustili preč. g. župnik in ob enem č. g. kaplan Gnidovec. Prečastitima gospodoma izrekamo tisočero zahvalo. Bog jih blagoslavlja v njihovem novem bivališču!

Iz Strug. Veliki petek in soboto so bili častivci Najsvetejšega pred božjim grobom razdeljeni po vaseh na posamezne ure. Tako je bilo vedno dosti molivcev. Ni se opažala praznота po cerkvi kakor druga leta. Nekatere vasi so se posebno odlikovale in sicer tiste, kjer imata Marijini družbi največ udov in koder je več knjig „Večna molitev.“ — Čudno je pri nas to, da so glavna zavora Marijini družbi stariši, matere, katere naravnost branijo svojim otrokom v Marijino družbo in imajo za poniževanje, da bi bili njih otroci Marijini otroci (!) — Za velikonoč smo dobili dve novi banderi iz belega svilnatga damasta. Napravila jih je v splošno zadovoljnost g. Marija Sattner v Ljubljani za 260 kron.

Sv. Duh pri Krškem. Naša dekliška Marijina družba šteje sedaj 65 udov. Na velikonočno nedeljo jih je bilo 20 na novo sprejetih. Pri procesiji je družba svetila. Dekleta prejemajo mesečno sv. zakramente. Po popoldanski nedeljski službi božji zapojo navadno kako pesem. Meseca januarja se je družba udeležila sklepa duhovnih vaj Marijine družbe na Studencu in pozneje slovesnosti povodom blagoslovljenja nove zastave Marijine družbe na Raki. Družba je naročena na 8 jztisov „Bogoljuba“ in „Domoljuba.“ Dekleta pridno krasi z venci cerkev zlasti družbeni oltar lurske Matere božji. — Dobili smo novo obhajilno mizo, katero je izvršil g. Žabkar iz Ljubljane. Nova gotska cerkev pogreša zlasti še novega velikega oltarja in križevega pota.

Iz Rajhenburga. Dneva 2. in 3. april sta bila za našo faro in za mladeniško Marijino družbo dneva žalosti. Drugega so se od nas poslovili prečastiti gospod kaplan Ivan Jelšnik, blagi in za vse dobro vneti dužni pastir; Srce Jezusovo

in Marijino, naj jih spremljata po vseh potih njih življenja! Tretjega smo pa izročili materi zemlji pobožnega mladeniča iz Marijine družbe, Jožefa Hlebec, ki je bil vzor in zgled Marijinim družabnikom. Mlad si šel, blagi Jčžef, komaj sedemnajst let star iz tega sveta; pa zrel si bil in polnoleten za nebesa; saj si sam odgovoril na smrtno uro zraven stoječim in prečastitemu gospodu voditelju na njih vprašanje: Ali se kaj bojiš umreti, ljubi Jožef? In odgovoril si: „Zakaj bi se pač bal umreti, ker vem, da grem k Jezusu in k Mariji.“ Oh srečen je, kdor si upa na zadnjo uro tako odgovoriti. Pogreb je bil krasen, spremljan od mnogo mladeničev iz Marijine družbe in z zastavo. Bodi nam Marijinim sinovom vsem za zgled!

Makole. Prvi petek v mesecu se pri nas prav lepo obhaja. Že par dni prej pristopi obilo pobožnih častivcev k sv. obhajilu. Na petek imamo pa takorekoč praznik. Pred prvo slovesno sveto mašo, ki je ob $\frac{1}{2}$ 7. uri, imamo najprej molitve v čast presv. Srcu Jezusovemu. Po molitvah je premišljevanje o presv. Srcih Jezusa in Marije in kratek govor o ljubezni predobrotljivega Jezusa. Koncem so molitve za vse žive in rajne ude obeh bratovščin. Na to sledi slovesna sv. maša, med katero pristopi goťovo vsakokrat okolo tristo in še mnogokrat več obhajancev raznega spola k sv. obhajilu. Po sv. maši združeno na glas vsi verni v cerkvi glasno počastijo presv. Srce Jezusovo in se pobožno udeležijo tudi druge sv. maše, pri kateri prepeva ljudstvo razne pesmice. Tako obhajamo vsak prvi petek v mesecu še z raznimi dodatki molitvic iz cerkvene dobe. Mnogo udov te bratovščine prejme sv. obhajilo tudi skozi dva dni po petku. Nekaj pobožnih oseb daruje molitve v čast Jezusovemu Srcu ponoči v cerkvi in premoli celo noč pred tabernakelnom.

Sv. Križ poleg Litije. 3. maj, češčenja dan, bil je za nas praznično vesel. Navdušenost velika. Cel dan se je glasno molilo. Prejem svetih zakramentov obilen. — V tem milem veselju smo izvedeli žalostno poročilo, da je dober in pošten mladenič, Franc Kirm, v Ameriki umrl. Žalostne stariše in sestre naj tolaži upanje, da se še vidimo nad zvezdami. — V naši družbi, se je nabralo nekaj smeti; bo treba zopet pométati.

Iz Gozdanj na Koroškem. Kako veselo in pogumno se oglašajo nove pridne in nepokvar-

jene mladenke v našo Marijino družbo! To je prav in veselo. Le združujmo se! Saj več ko nas bode, tem rajši bode nam pomagala Marija premagati naše trde sovražnike, tembolj jih bode strah pred nami! Da bi videli, kako lepo in do solz ganljivo je bilo videti družbene sestrice v noči od velikega petka do sobote, ko so se po štiri vrstile, vsaka po 3—4 ure. Tako so stražile Odrašenika v grobu in čistile Najsvetejše. Drugi čas so pa nadomestili šolarji in drugi verniki.

Sedaj pa še slišite, dragi in za dobro vneti „Bogoljubovi“ bralci! Prosimo, darujte vsak eno Češčenamarijo in „Spomni se“, ono lepo molitvico, da bi ona, ki je kači glavo strla, premagala hudobijo in podelila milost spreobrnjenja našim faranom, ker hudobija je narastla že tolika, da hoče nam pregnati tako vrlega in blagega našega voditelja in ustanovitelja. Pognati jih hočejo prav zato, da bi usahnila mlada nežna cvetka Marijina družba. Da, ti o Marija, naša zaščitnica in najboljša Mati, k tebi kličemo iz globočine potrlih naših mladih src, ti nam pomagaj, ti nas ohrani! Kako bo nam izšlo, bomo že pisali. — Pozdravljeni vsi kranjski Slovenci!

Polhov Gradec. Naša Marijina družba že obstoji pet let, in dozdej, hvala Bogu, nam je nemila smrt prizanašala s svojo koščeno roko, 12. aprila nam je pa utrgala prvo cvetko iz Marijinega vrta, 15 letno Frančiško Hribnik, 15. je bil pogreb. Spremila sta jo dva gospoda duhovnika in Marijina družba večinoma vsa, s krasnim vencem. Dekleta so zapele žalostinko rajni v slovo v cerkvi in na grobu. Vsi pričujoči so bili v srce ginjeni. V nedeljo smo družbenke opravile za rajno uro molitve. Rajna je bila vedno pri starših, bila je ponižna in ubogljiva. Sprejeta je bila 26. avgusta. Izpolnovala je zvesto pravila Marijine družbe. Zbolela je v adventu, potem ni mogla več v cerkev. Ravno par dni pred smrtjo so ji prinesli domov nebeškega Ženina, kateremu je malo pozneje vsa vesela izročila svojo dušo.

Zaplaz. Dne 17. maja je prišla na božjo pot prva dekliška Marijina družba iz Trebnjega. Veliko vnemo imajo ta dekleta do Marije, ker pridejo vsako leto prve že meseca maja počastiti svojo nebeško mater, in jo prosit v raznovrstnih potrebah; posebno pa jo prosit, da bi svoje hčere vzela pod svoje varstvo in jih vodila po poti, ki vodi k Jezusu.

Z Bučke. 6. maja so mladeniči tukajšne Marijine družbe položili k zadnjemu počitku 18 letno Marijo Mrgole iz Štrita. V najlepših cvetočih letih pretrgalo ji je prehlajenje nit življenja. Njene sestre so jo spremile v obilnem številu z zastavo. Pred hišo in na pokopališču so ji zapele par žalostink v slovo. Ta je že četrta iz naše Marijine družbe. Ker ranjca ni imela že zemeljske matere in je ves čas svojo bolezen tako potrpežljivo prenašala, je upati, da se veseli že v nebesih pri svoji nebeški in zemeljski materi.

Iz Horjula. Veliki pondeljek je bil žalosten in vesel dan za Horjul. Priljubljeni gosp. župnik č. Mihael Barbo so se poslavljali od svojih udanih vernikov. Pri slovesu, ki so ga imeli v cerkvi, se je slehrnemu blestela solza vsled ločitve. V kratkem času svojega bivanja med Horjulci (tri leta) so si pridobili srca vseh svojih župljanov. Bili so miroljuben, pobožen in blag gospod. Za počastenje in v zahvalo za njih trud so priredili Horjulci zabavni večer. Vrli mladeniči so udarjali na tamburice. Pevke so lepo zapele venček Ferjančičevih pesmi. Mala učenka je pohvalno deklamovala pesem „Dobravska gospa“. Po deklamaciji so igrale Silvin Sardenkovo „Proti domu“. Za igro je bil kratek in jedernat nagovor na gospoda župnika, ki ga je imela prednica Marijinih hčer. Bilo je tako prijetno, edino in domače, kakor še nikoli. A to, da gredó g. župnik proč, je kalilo to občo zadovoljnost. Bili smo vsi eden. Vsa hvala in čast za prireditve v prvi vrsti gospici učiteljici, ki se ni zbal truda, in vsem, ki so sodelovali. — Gospodu župniku se pa zahvaljujemo za lepe nauke, svete molitve in dobra dela, ki so jih delili med nami. Povrača naj jim mili Bog že tu, posebno pa tam, kjer je naš pravi dom, kjer ni ločitve ne gorja, kjer sama radost je doma!

Odpustki meseca junija 1905.

Da dobimo odpustke, moramo: 1. imeti namen, da se hočemo odpustkov udeležiti; 2. biti moramo v milosti božji; in 3. opraviti moramo dobra dela, ki jih Cerkev ukazuje za odpustke — Ukazuje pa navadno Cerkev za *popolni* odpustek: izpoved in sv. obhajilo in molitev v namen svetega očeta. Če je treba v namen svetega očeta moliti v določeni cerkvi, je to vselej posebe povedano.

1. Četrtek. **Kristusov vnebohod.** Popolni odpustek: a) vsem, ki morejo dobiti odpustke rimskih štacijskih cerkev; b) udom brat, naše

ljube Gospe presvetega Srca v bratovski cerkvi; c) udom rožnivevske bratovščine v katerikoli cerkvi; d) udom Marijine družbe; e) udom škapulirske bratovščine karmelske M. b. v bratovski ali farni cerkvi; f) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; g) udom družbe krščanskih družin; h) udom brat presv. R. T. v bratovski cerkvi, če te ne morejo obiskati brez velike težave, pa v farni cerkvi.

2. *Petek, I. v mesecu.* Popolni odpustek: a) *vsem vernikom*, ki gredo k izpovedi in svetemu obhajilu, nekoliko premišljujejo dobrotljivost presvetega Srca Jezusovega in molijo v namen svetega očeta; udje *bratov. presv. Srca Jezusovega* morejo dobiti popolni odpustek proti navadnim pogojem danes, če se ga ne bodo udeležili prvo nedeljo.

4. *Nedelja, I. v mesecu.* Udom rožnivevske bratovščine trije popolni odpustki: 1. če v bratovski kapeli molijo v namen sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim presv. R. T.

11. *Binkošti.* Tretjerednikom vesoljna odveza Popolni odpustek: a) udom rožnivevske bratov v katerikoli cerkvi; b) onim, ki nosijo višnjevi škapulir.

13. *Torek. Sv. Anton Pad.* Tretjerednikom popolni odpustek v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

19. *Pondeljek. Zv. Mihelina.* Tretjerednikom popolni odpustek kakor včeraj

22. *Praznik presv. Rešnjega Telesa.* 200 dni odpustka vsem vernikom, ki prejmo sveto obhajilo in gredo za procesijo. — Popolni odpustek: a) udom bratov presv. R. T. danes ali med osmino v bratovski cerkvi, če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi; b) udom bratov. za uboge duše v vicah, danes ali v osmini; c) udom brat črnega škapulirja v bratovski ali farni cerkvi.

24. *Sobota Sv. Janež Krstnik.* Popolni odpustek: a) tretjerednikom kakor 13. t. m.; b) udom brat presv. R. T. kakor prvi četrtek; c) onim ki nosijo višnjevi škapulir; d) udom brat Srca Marijinega.

25. *Zadnja nedelja v mesecu.* Popolni odpustek vsem, ki trikrat na teden skupno z drugimi molijo sv. rožni venec.

29. *Četrtek. Sv. Peter in Pavel, apostola* Popolni odp.: a) tretjerednikom kakor 24. t. m.; b) udom brat. presv. R. T. kakor 24. t. mes. c) udom brat. presv. Srca Jezusovega v bratovski cerkvi; izpovednik more obisk v bratovski cerkvi izpremeniti v drugo dobro delo; d) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; e) udom brat. za uboge duše v vicah, danes ali v osmini.

30. *Petek. Praznik presv. Srca Jezusovega.* Tretjerednikom vesoljna odveza. Popolni odpustek: a) *vsem vernikom* v cerkvah; kjer se obhaja praznik presv. Srca Jezusovega; udom brat. presv. Srca Jezusovega danes ali prihodnjo nedeljo; c) udom brat presv. R. T. kakor 24. t. m.; d) udom brat. naše ljube Gospe presv. Srca v bratovski cerkvi; e) udom molitvenega apostolstva.

Mesečna pobožnost. Devetdnevica v čast sv. Duhu pred binkoštnim praznikom se začne v vseh farnih cerkvah v petek po vnebohodu, to je 2. junija. Kdor se udeležuje devetdnevnic v cerkvi, more dobiti vsak dan 7 let in 7 kvadranten odpustka, popolni odpustek pa med devetdnevnic, ali na binkoštni praznik ali v osmini, ko gre k izpovedi in sv. obhajilu. Če se kdo ne more udeleževati devetdnevnic v cerkvi, dobi iste odpustke, če jo opravlja zase. — Prav ti odpustki proti enakim pogojem se dobé še enkrat, če kdo opravlja to pobožnost v čast sv. Duhu v osmini po binkoštnih praznikih (Leon XIII. dné 9. maja leta 1897.)

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec junij: Obhajanje mesca Srca Jezusovega. — Za posamezne dni: 1. Več mišljenja in brepenjenja po nebesih. 2. Evharistični shod v Rimu. 3. Glagolsko vprašanje. 4. Naši rojaki, ki odhajajo v Ameriko. 5. Veliko trpeč mladenič. 6. Ruska cerkev. 7. Več oseb za spoznanje. 8. Grešniki iz navade. 9. Več oseb za spreobrnjenje. 10. Lahkomiselni starši. 11. Verska prostost na Ruskem. 12. Letošnji birmanci. 13. Ljubljanski knezoškof. 14. Zedinjenje razkolnikov. 15. Zavodi v Šentvidu. 16. Udanost in potrpežljivost v hudih težavah. 17. Nekaj oseb na poti v Ameriko. 18. Mladina v nevarnostih sveta. 19. Neka oseba za dušni mir. 20. Kitajski misijon. 21. Letošnji prvoobhajanci. 22. Nekaj dijakov za srečen uspeh. 23. Da bi se mladina varovala pijanosti. 24. Družba treznosti. 25. Stanovitnost vsem udom družbe treznosti. 26. Letošnji novomašniki. 27. Načrti sv. očeta. 28. Vsi našim molitvam priporočeni. 29. Francoski škofje. 30. Vse zadeve udom molitvenega apostolstva.

Prihodnja številka izide v četrtek, 8. junija.

V velikonočni dōbi primerno berilo!

Katoliška bukvarna v Ljubljani

je založila

— novo izredno mično povest: —

Spillmannove povesti IV. zvezek

„Praški Judek“.

Prevél Josip Volc.

Skrit biser med p. Spillmannovimi povestmi je nedvomno njegov „Praški Judek“ (Der Judenknabe von Prag). Sloveči pisatelj sam je zbiral prevode tega delca; tudi slovenskega prevoda je želel nekaj iztisov. Ni ga čakal. Umrl je p. Spillmann pred nekaj tedni. Naj mu ohrani ta knjižica vsaj skromen spomin med Slovenci. Kdor ljubi res mično berilo, nudi mu ga ta povest. Seznanil se bo z naivno-preprostim, preskrbnim patrom Sebaldom iz kapucinskega samostana na Hradšinu. Čul bo o genljivem in strahotnem dogodku, ki se je pripetil v Pragi leta 1701 v sv. postnem in velikonočnem času. Gledal bo v globine neusmiljenega očetovskega srca in hkrati občudoval junaško velikodušnost malega Abela, otroka Marijinega, kakó ga vodi ljubi Bog po obilem trpljenju in pravcatem križu do čudežnega poveličanja. Ime gospoda pisatelja-prevajavca je porok, da so ohranjene tudi v prevodu vse vrline izvirnika.

To povest bo bral vsakdo z zanimanjem, posebej jo priporočamo članom Marijinih družb in izobraževalnih društev, dalje šolski mladini in knjižnicam.

Zbirka obsega dosedaj naslednje zvezke:

- I. zvezek: **Ljubite svoje sovražnike.** Povest iz maorskih vojsk na Novi Zelandiji.
- II. zvezek: **Maron, krščanski deček z Libanona.** Povest iz za časov zadnjega velikega preganjanja po Druzih.
- III. zvezek: **Marijina otroka.** Povest iz kavkaških gorá. 635
- IV. zvezek: **Praški Judek.** Povest.

Vsak zvezek te zanimive zbirke velja 40 vin., trdo vezan 60 vin. Knjižice se dobé tudi v finejših vezih.

Vsa ta zbirka Spillmannovih povesti se dobiva v **Kat. bukvarni** v Ljubljani, kakor tudi v **knjigarni J. Krajec nasl.** v Novem mestu.

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15

(blizu Alojzijevega)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. — Staro posodo popravi in prenovi, posreabri in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strel vodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda Andr. Cebaškega izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lestenec v renesančnem slogu.

Primerno berilo za mesec maj!

Kartuzijanskega brata Filipa

Marijino življenje.

Slavospjev s podobami, obsegajoč nad 11.000 verzov.

Po staronemškem izvirniku speval Matija 964 5—5 Zemljič.

Cena s poštnino K 2:20. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

? Ali že imaš ? te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za 20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

„Vodilo“ za Marijine družbe je pošlo in se tiska v novi izdaji z dovoljenjem centralnega vodstva.

Molitvenik **„Najboljša mati“** ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, oboje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči, velja le toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 1:50, v usaju, zlati obrezi K 2:— in v najbolj lepi vezavi K 3:—.

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu v Lešah**, p. Tržič

J. Bliš & Comp.

cementarna na Pešati, p. Dol pri Ljubljani
se priporoča za napravo lepega in trpežnega

cerkvenega tlaka iz cementnih plošč

v najrazličnejših barvah in vzorcih in to po cenah, ki jih pri tujcih nstie vajeni, od 3 K do 6 K za 1 m² loco Ljubljana-kolodvor. Izdeluje tudi cevi in drugo cementno blago, grobne okvire, križe itd. 726 B 5—3

Vzorci v naravi na zahtevo.